

Schriftelijke vragen ex. Art. 47

Geachte leden van Gedeputeerde Staten,

Op maandag 6 februari 2023 hebben er zware aardbevingen plaatsgevonden in het zuidoosten van Turkije (bijvoorbeeld vlak bij het epicentrum in de provincie Maraş met een kracht van 7,8 op de schaal van Richter) en in het noorden van Syrië (bijvoorbeeld in Aleppo, dat al jaren in puinhopen ligt door oorlog) met vreselijke gevolgen voor de inwoners. Het meedelevens over de hele wereld is groot, ook maakt heel verdrietig en tegelijkertijd boos over hoe alles dit zo kon gebeuren.

Op het moment van schrijven (16 februari) is het dodental in beide landen opgelopen tot 40.000 mensen. Daarnaast vielen tienduizenden gewonden, stortten vele gebouwen in, en zijn miljoenen mensen én dieren ontheemd van huis en haard.

Sinds deze zware aardbevingen vonden al honderden naschokken plaats. De maatschappelijke en economische impact van de aardbeving is wereldwijd voelbaar, zo ook in de provincie Utrecht, waar in het bijzonder in de Turkse- en Syrische gemeenschap in Nederland met families en kennissen die in die landen wonen veel onzekerheid heerst. In de getroffen gebieden kampt men met een gebrek aan hygiëne- en basisvoorzieningen als tenten, voedsel, water, kleding, noodtoiletten, medicijnen, medische- en psychosociale traumahulpverlening. De noodhulp op internationaal niveau is volop op gang, vanuit verschillende landen zijn reddingsteams gearriveerd om noodhulp aan te bieden, zo ook het Nederlands zoek- en reddingsteam USAR die na hun voortreffelijke werk als helden zijn ontvangen in de rampgebieden en eveneens bij terugkomst in Nederland. De 65 reddingswerkers hebben onder andere in Hatay twaalf slachtoffers en een hond kunnen redden.

Op Utrechts niveau zijn er ook vele inwonersinitiatieven opgestart om de slachtoffers van deze zware aardbevingen te voorzien van kleding, dekens, warme maaltijden en medische hulpmiddelen, zoals het inspirerende jongereninitiatief [Domstadhelpt](#). De eerste bussen met hulpgoederen zijn al aangekomen. Er zijn inmiddels ook diverse andere organisaties die hulp bieden aan daklozen en/of gewonde (huis-)dieren.

Naar aanleiding van bovenstaande hebben GroenLinks, de Partij voor de Dieren, de Socialisten Utrecht en de Partij van de Arbeid (PvdA) de volgende vragen aan het college van Gedeputeerde Staten:

1. Heeft u zicht op het aantal (Nederlandse en/of Turks-Nederlandse) slachtoffers in Turkije en Syrië en de maatschappelijke en sociaalpsychologische impact van deze aardbevingen, ook en met name op de Turks-Nederlandse en Syrische gemeenschap, in Nederland?

2. Heeft uw college een overzicht van acties vanuit Utrechtse gemeenten en andere provincies, maatschappelijke organisaties, vrijwilligers en bedrijven die financiële en andere hulp hebben geboden of bieden aan de getroffen gebieden?
3. Ziet uw college een mogelijkheid om in navolging van tientallen gemeenten een financiële bijdrage te doen voor het bieden van hulp aan de slachtoffers in de getroffen gebieden? Zo ja, in welke vorm is uw college bereid dat te doen? Zijn er acties van PS en GS bekend in andere provincies die als voorbeeld kunnen dienen?
4. Op woensdag 15 februari 2023 is er een landelijke actiedag van Giro555 geweest voor de slachtoffers. RTV Utrecht heeft een overzicht gemaakt van de mogelijke manieren om in Utrecht hulp te bieden. Is uw college bereid de communicatiekanalen van de Provincie Utrecht in te zetten om (nood-)hulp voor Turkije en Syrië onder de aandacht te brengen van inwoners, maatschappelijke organisaties en het bedrijfsleven?
5. Het aantal ontheemden in de getroffen gebieden is momenteel erg hoog. Met name in Syrië is de opvang van deze ontheemden niet altijd goed geregeld. Is het college van GS bereid om in overleg te gaan met andere provincies en het rijk om gericht ontheemden in Nederland uit te nodigen, met name vanuit Syrië?

Een van de principiële uitgangspunten van rechtvaardigheid is dat het altijd later volgt. De volgende vragen gaan over wat wij als provincie Utrecht kunnen leren over de veiligheid, toezicht en handhaving, ook in het kader van het interbestuurlijk toezicht van de provincie op gemeenten voor ruimtelijke ordening, bouwen, milieu, huisvesting, wonen, monumenten, en constructieve veiligheid van bouwwerken.

Het grote aantal slachtoffers lijkt namelijk mede veroorzaakt te zijn door niet te bouwen volgens de geldende bouwschriften, in combinatie met een gebrek aan toezicht en naleving van deze bouwvoorschriften en de nodige vergunningen. In Utrecht is er in principe geen aardbevingsrisico, zolang er in de ondergrond geen grote verstoring plaatsvindt, zoals bijvoorbeeld het geval is bij de gaswinning in Groningen.

6. Welke bouwvoorschriften gelden er in de provincie Utrecht voor het bouwen van woningen, gericht op het voorkomen van voormelde risico's?
7. Gelden daarbij aanvullende eisen in gebieden die te maken hebben met verhoogd risico, zoals in Groningen? Zo ja, wat zijn die aanvullende eisen?
8. Zorgen de huidige bouwvoorschriften ervoor dat gebouwen 'aardbevingsproof' zijn, in de zin van dat er geen instortingsgevaar is? Zo nee, is GS bereid om interbestuurlijke wegen te bewandelen om dit aan te kaarten?

Wij zien uw antwoorden met belangstelling tegemoet.

Hoogachtend,

Ali Karataş (GroenLinks), Willem van der Steeg (Partij voor de Dieren), Michel Eggermont (Socialisten Utrecht,) en Marieke Leujene (PvdA).